گزارش

کشتی قهرمانی جهان- روسیه

فرنگی‌کاران روی باسکول می‌روند

رقابت‌های کشتی قهرمانی جهان از فردا در سالن هشت هزارنفری المپیک شهر مسکو آغاز می‌شود. ۹۵ کشور دنیا در این رقابت‌ها شرکت خواهند کرد. روس‌ها اعلام کرده‌اند در نظر دارند هزینه حضور ۳۰ کشتی‌گیر از ۲۳ کشور در حال توسعه از جمله سنگال، کامرون، موریتانی و... را از بودجه کمیته برگزاری مسابقات بپردازند. این رقابت‌ها از ۱۵ تا ۲۱ شهریورماه در مسکو پایتخت روسیه پیگیری می‌شود.

خبر بد برای میزبان مسابقات

اما در آستانه رقابت‌های جهانی کشتی، بهترین فرنگی‌کار روسیه مصدوم شد تا در عین ناباوری مدال مسلم طلای وزن ۶۰ کیلوی فرنگی را از دست بدهد. اسلام بک آلبیف قهرمان وزن ۶۰ کیلوگرم المپیک پکن و دارنده مدال طلای سال ۲۰۰۹ جهان به علت آسیب‌دیدگی جای خود را به زائور کوراماگو مداف داد.

فرنگی‌کاران ایران امروز وزن‌کشی می‌کنند

حمید سوریان، سعید عبدولی و امیر علی‌اکبری سه فرنگی‌کار کشورمان در وزن‌های ۵۵، ۶۶ و ۹۶ کیلوگرم هستند که امروز وزن‌کشی می‌کنند تا فردا روی تشک بروند. سوریان برای کسب پنجمین مدال طلا، علی‌اکبری برای خوش‌رنگ‌تر کردن مدال سال گذشته و عبدولی برای اثبات شایستگی‌های خود از پرامیدترین کشتی‌گیران فرنگی ایران برای رفتن به روی سکو به شمار می‌روند. شاگردان محمد بنا از ۱۵ تا ۱۷ شهریورماه به مصاف حریفان خود می‌روند. تیم ملی کشتی فرنگی ایران سال قبل عنوان نایب‌قهرمانی این رقابت‌ها را در دانمارک به دست آورد.

اردونشینان خانه کشتی را ترک کردند

در فاصله دو روز تا اعزام تیم ملی به روسیه جدا از هفت مسافر مسکو، تنها چهار آزادکار دیگر در خانه کشتی باقی ماندند. محمد طهماسبی در وزن ۵۵ کیلوگرم، علیرضا قاسمی در ۷۴ کیلوگرم، حسن رحیمی در ۸۴ کیلوگرم و عباس طحان در ۹۶ کیلوگرم تنها اردونشینان حاضر در خانه کشتی هستند. ملی‌پوشان ایران در رقابت‌های جهانی ۲۰۱۰ مسکو را نیز حسن رحیمی در ۵۵ کیلوگرم، سیدمراد محمدی در ۶۰ کیلوگرم، مهدی تقوی در ۶۶ کیلوگرم، صادق گودرزی در ۷۴ کیلوگرم، احسان لشگری در ۸۴ کیلوگرم، عرفان امیری در ۹۶ کیلوگرم و فردین معصومی در ۱۲۰ کیلوگرم تشکیل می‌دهند. از این جمع تنها لشگری و امیری در ترکیب ملی‌پوشان سال گذشته دیده نمی‌شوند.

آزادکاران سه‌شنبه عازم مسکو می‌شوند

شاگردان غلامرضا محمدی برخلاف شاگردان محمد بنا روز سه‌شنبه با پرواز مستقیم عازم مسکو می‌شوند. آخرین تمرینات این ملی‌پوشان امروز در تهران پیگیری می‌شود. رقابت‌های آزادکاران کشورمان از ۱۹ تا ۲۱ شهریورماه انجام می‌شود. تیم ملی کشتی آزاد ایران سال گذشته به مقام سومی جهان در دانمارک دست پیدا کرد.

وقایع‌نگاری تیمی که نباید «ملی» باشد

چرا باید قطبی را له کنیم

این چین مقابل فرانسه بازی نکرد

پس از پیروزی دو بر صفر ایران مقابل چین افشین قطبی از عملکرد تیم ملی در «ژنگ‌ژو» ابراز رضایت کرد. این در حالی است که نمایش تیم میزبان نشان می‌داد این تیم از کیفیت بالایی برخوردار نبود. اما سرمربی تیم ملی نتیجه به دست آمده را به دلیل قدرت ایران دانست نه ضعف حریف: «نباید باخت دو بر صفر نتیجه بدی برای فوتبال چین باشد چراکه تیم ایران در عین جوان بودن تیم خوبی است. این یک واقعیت است که تیم چین برابر بحرین متوقف شد و البته توانست فرانسه را شکست دهد.» قطبی با اشاره به پیروزی چین مقابل فرانسه قصد داشت حریف ایران را تیم قدرتمندی معرفی کند اما مقایسه ترکیب چین در دیدار دوستانه مقابل فرانسه با بازی جمعه ثابت می‌کند که چینی‌ها با ترکیب اصلی خود برابر ایران صف‌آرایی نکردند. از جمع ۱۱ بازیکن ترکیب اصلی چین در دیدار مقابل فرانسه تنها سه بازیکن به نام‌های دنگ ژوجیانگ (۱۰)، دو وی (۱۵) و دونگ مائو (۲۰) در دیدار با ایران به میدان رفتند. پنج بازیکن ترکیب اصلی چین اصلاً در آن در دیدار با ایران به میدان نرفتند و سه بازیکن هم به صورت ذخیره در آن بازی حضور داشتند. چین در بازی با ایران شش تعویض هم انجام داد که از بین آن بازیکنان تعویضی هم دو بازیکن در دیدار با فرانسه بازی کردند و در مجموع تیمی که مقابل ایران به میدان رفت حتی ۵۰ درصد تیم پیروز در مقابل فرانسه نبود. احتمالاً دلیل بازی ضعیف چین در دیدار جمعه غیبت مهره‌های اصلی‌اش بود و به همین دلیل نباید ایران و قطبی فریب پیروزی دو بر صفر در خانه چین را بخورند.

علی عالی: چقدر این بازی نکته داشت. شاید این بهترین بازی ایران با افشین قطبی بود، اما برای نوشتن از این بازی باید مواظب بود. باید مواظب بود که تعریف‌ها پررنگ نشود و انتقادات هم در مسیر درستی باشد. چند وقتی است اعتقاد پیدا کرده‌ایم برای نوشتن از پدیده‌ها، نباید تنها به پدیده نگریست، باید همه چیز را در نظر گرفت و درست نوشت، باید شرایط را دید، باید وضعیت را سنجید، باید ریشه‌های تاریخی را نوشت و باید زاویه دید را از «بالا» تراز کرد. تیم ملی بازی خوبی با چین انجام داد، اما نکته مهم فرصتی بود که در تیم ملی به وجود آمده؛ تیمی که اگر «مسعود شجاعی» را در زمین نداشته باشد اصلاً به چشم هم نخواهد آمد، تیمی که «ستاره» ندارد اما می‌خواهد «ستاره» باشد. افشین قطبی کار بسیار سختی دارد. در روزهایی که هیچ‌کس آینده فوتبال ایران را روشن نمی‌بیند و خودش در معرض بدترین اتهام‌هاست، او باید خیلی چیزها را ثابت کند، حتی مسائلی که شاید ربطی به او ندارد.

احتمالاً این ضعیف‌ترین تیم تاریخ چین است، قبول. احتمالاً این بهترین بازی تیم ملی ایران بود، قبول. احتمالاً این بازی برای چین اصلاً اهمیتی نداشت، قبول. احتمالاً فوتبال ایران نباید به این بازی‌ها دلخوش باشد، قبول. احتمالاً تیم ملی ایران چیزی برای نمایش نداشت، قبول. احتمالاً افشین قطبی هیچ نکته جدیدی به تیم ملی ایران اضافه نکرد، قبول. احتمالاً بازیکنان ایرانی خواستند این بازی را ببرند، قبول. اما چرا کسی نمی‌خواهد «تیم ملی» موفق باشد؟ چرا همه می‌خواهند «سدی» باشند برای موفقیت؟ انگار این «تیم ملی» نباید موفق باشد، چراکه موفقیت در این روزها نباید به دست بیاید. چرا؟ علت شاید روشن باشد چون ما در زندگی خودمان اصلاً «موفق» نیستیم.

به ورزشگاه چین دقت کرده‌اید؟ ورزشگاهی که گوش تا گوش هوادار نشسته و اصلاً از فوتبال فاصله ندارد. شاید شما هم صدای گوینده ورزشگاه را شنیده باشید که هر چند ۱۰ دقیقه، به تهییج هواداران می‌پرداخت تا تیم ملی چین را به حمله فراخوانند. اینجا اما در ایران اوضاع عکس است. انگار همه با هم قهر هستند، ورزشگاه‌ها خالی است و برای بازی‌های تیم ملی هوادار نمی‌آید، در حالی که ایران و چین هر دو به جام جهانی صعود نکردند. گویی نباید شاهد موفقیتی باشد و البته رسانه‌ها هم همه کار می‌کنند تا این موفقیت به دست «نیاید». انگار آنها از جایی خط می‌گیرند تا همه چیز را زیر سوال ببرند. تماشاگران کمتر به ورزشگاه بیایند، سکوها هدایت شده باشد، بازیکنان مستقل در باشگاه‌ها و تیم‌ها قدرت نگیرند و موفقیتی هم حاصل نشود. همین علی سعیدلو بود که مقابل اعتراضات قطبی گفت: «اینجا فرانسه نیست که انتظار دارید همه امکانات مهیا باشد.» اما همین سعیدلو از قطبی قهرمانی می‌خواهد و به کفاشیان دستور می‌دهد: «فقط قهرمانی می‌خواهم و هیچ بهانه‌ای قابل پذیرش نیست.» تیم ملی لباس درجه یک برای تمرین و مسابقه ندارد و در یکی از اردوهای نسبتاً بلندمدت تیم ملی، تنها دو دست لباس داده شد.

افشین قطبی را در همه این روزها «زیرک» دیدیم. او حالا به جایی رسیده که بازیکنانی می‌خواهد تا برای تیم ملی «تشنه» و «گرسنه» باشند. همین چند ماه پیش بود که یکی از بزرگان فوتبال درباره قطبی می‌گفت: «من سر تمرین تیم ملی رفتم. اصلاً هیچ‌کدام از بازیکنان قطبی را آدم هم حساب نمی‌کردند. اصلاً حرفش را گوش نمی‌دهند، مطمئنم او نمی‌تواند موفق باشد.» اما حالا اتفاق جدیدی را در تیم شاهدیم؛ تیمی که اجازه نفس کشیدن به بازیکن «سرکش» نمی‌دهد و به راحتی هم از کنار نام‌ها می‌گذرد. حالا قطبی توانسته تیم ملی را از «تهدید» برای خودش به «فرصت» برای همه تبدیل کند و به درستی هم مقابل هجمه‌ها و حمله‌ها می‌ایستد. طرفداران و مخالفان قطبی در یک مورد اشتراک نظر دارند و آن این است که به شدت دنیا را «سیاه» و «سفید» می‌بینند و برای همین هیچ کدام‌شان ادله‌های قابل دفاعی ندارند و هوادار را مجذوب خودش نمی‌کند. اولی قطبی را «امپراتور» می‌داند که حتی از نامدارترین مربیان جهان بالاتر است و دومی قطبی را «دلالی» کوچک می‌داند که حتی نباید «آنالیزور» تیم ملی باشد. مشکل قطبی خودش و «همه» هستند، خودش چون نتوانسته نسبتی درست با فوتبال ایران پیدا کند و در مواقع لزوم «پاسخگو» باشد و «همه» چون مشخص نیست انتظارات از قطبی برای چیست؟ این «همه» می‌تواند همان‌هایی باشند که نمی‌دانند از فوتبال چه می‌خواهند اما قطبی را شاید دوست داشته باشند، یا همان مرد کمیته فنی باشد که به هر خبرنگاری می‌گوید: «چنان آشی برای قطبی پختمام که حالشو ببرد. کاری می‌کنم که دیگر هوس نکند پایش را به ایران بگذارد. او باید در همین جام ملت‌ها برای همیشه بسوزد.» به نظر شما در چنین فضای مسمومی باید دل به چه خوش کرد؟ کاش می‌شد نوشت چه اتفاقاتی در پشت پرده می‌افتد.

قطبی فوتبال نمی‌فهمد. قطبی آنالیزور بوده. قطبی دلال است. قطبی دروغگو است. قطبی رویافروش است. قطبی سیاهکار است. قطبی مربیگری بلد نیست. قطبی را باید کشت. قطبی را باید له کرد. قطبی در این مقطع به درد تیم ملی نمی‌خورد. با قطبی در جام ملت‌ها موفق نیستیم... همه اینها واکنش مخالفان به حضور قطبی است. در نقد افشین قطبی نکته مهم این است که اصلاً نباید مسائل «فنی» را بررسی کرد. کمتر پیش آمده که رسانه‌های ایرانی بخواهند «کارنامه» را مورد نقد قرار دهند که شاید ده‌ها «خطا» را بتوان در آن شاهد بود. شاید «علی دایی» -که او هم چندان میانه خوبی با قطبی ندارد- بهتر این نوع جنس اظهارنظرها را درک کند؛ اظهارنظرهایی که واکنش به گلزنی‌های مداوم علی دایی بود: دایی بلد نیست دریبل بزند. دایی خوش‌شانس است. دایی فقط به تیم‌های کوچک گل می‌زند... گویی بازیکنان تمام‌حرفه‌ای کره، ژاپن و... اصلاً دوست نداشتند به چنین جایگاهی برسند. سرمربی تیم ملی در همه این روزها به جای اینکه از «تیم ملی» دفاع کند، از خودش دفاع کرد. از اینکه چرا به سفر می‌رود. از اینکه چرا در فلان جا ظاهر شده است. از اینکه چرا عکس گرفت. از اینکه چرا در آفریقای جنوبی به تک‌تک خبرنگاران زنگ نزد تا حضورش را با آنها چک کند. واقعاً جای روزنامه‌های ورزشی «عمیق» احساس می‌شود؛ روزنامه‌هایی که اگر بحثی را مطرح می‌کنند، عقبه‌ای برای آن قائل باشند. افت تیراژ روزنامه‌های ورزشی اصلاً عجیب نیست.

از اول خرداد پارسال تا نیمه شهریور امسال تیم ملی ۱۸ بازی انجام داده است. جالب اینجاست که اولین بازی قطبی با تیم ملی مقابل همین «چین» بوده است. از آن روز تا امروز تیم ملی «متفاوت» شده است. اصلاً جنس بازی‌اش فرق کرده. جنس تیم ملی تفاوت یافته است. کاملاً مشخص است که تیم ملی به «شخصیتی» رسیده است که می‌داند چه می‌خواهد و می‌داند چه کند. انگار این تیم ملی ما می‌بیند و می‌شنود. نیمکت ذخیره‌های تیم ملی «صدا» ندارد و مردانی دارد که ۹۰ دقیقه می‌دوند. صدای اعتراضی شنیده نمی‌شود. اینها عجیب است. واقعاً در این روزها بعید است اما ما- نویسندگان منتقد- چشم‌هایمان باز است و از کنار کوچک‌ترین اتفاقات به سادگی نمی‌گذریم. برای ما کنش‌ها و واکنش‌ها مهم است و به دقت «جنس» تیم ملی و «نحوه» بازی را بررسی می‌کنیم و برایش حرف می‌زنیم. بازی با کره مطمئناً می‌تواند بهتر عیار فوتبال ایرانی و بازیکنانش را مشخص کند و البته میزان «کارایی» قطبی را روشن سازد. این تیم ملی هنوز جا دارد چراکه کاملاً مشخص است از فوتبال تنها «پیروزی» می‌خواهد و کاملاً برای پیروزی‌هایش نقشه دارد و البته برای بازی هدف دارد. آیا می‌توان به این «ایده» کمک کرد؟ آیا می‌توان کمی «خوشبین» بود؟ پاسخ مطمئناً با شماست.

گزارش

روح فوتبال در کالبد اروپا

سجاد فیروزی

رقابت‌های فوتبال در قاره اروپا دوباره از سر گرفته شد. جمعه‌شب و طی مرحله مقدماتی یورو ۲۰۱۲ تیم‌های مختلف در هشت گروه به مصاف هم رفتند که بعضاً نتایج عجیبی نیز رقم خورد. در گروه A این رقابت‌ها تیم فوتبال آلمان سه امتیاز ارزشمند در دیدار اولش گرفت. شاگردان یواخیم لو که به بلژیک سفر کرده بودند با تک‌گل میروسلاو کلوزه (۵۶) به پیروزی رسیدند و بازی‌های مقدماتی یورو را با برد شروع کردند. در گروه B این رقابت‌ها نتیجه عجیبی رقم نخورد و مدعیان صعود از سد رقبای خود گذشتند. مهم‌ترین دیدار این گروه مربوط به بازی تیم‌های آندورا و روسیه بود که در آن روس‌ها با دو گل پاول پوگریبیناک از سد آندورا گذشتند. مهم‌ترین اتفاق گروه C هم مربوط به بازی استونی و ایتالیا می‌شود. شاگردان چزاره پراندلی که ابتدا با یک گل از حریف عقب افتادند با درخشش آنتونیو کاسانو پیروزی را به نام خودشان زدند. کاسانو در دقیقه ۶۰ گل تساوی را به ثمر رساند و سپس بونوچی در دقیقه ۶۳ گل پیروزی را به ثمر رساند. درخشش کاسانو باعث شد دوباره همه نگاه‌ها متوجه مارچلو لیپی مربی سابق تیم ایتالیا شود؛ اینکه چرا کاسانو در زمان او به تیم ملی دعوت نشد. در گروه D شاهکاری دیگر از آبی‌های اروپا یعنی فرانسه رقم خورد. فرانسه که در خانه میزبان تیم کم‌نام و نشان بلاروس بود در عین ناباوری با یک گل شکست خورد تا حالا در آستانه بازی روز سه‌شنبه با بوسنی و هرزگوین با بحرانی نسبی روبه‌رو باشد. به نظر می‌رسد لوران بلان هنوز نتوانسته از لحاظ روحی شاگردانش را آن‌طور که باید و شاید مهیا کند. اگر همین روند ادامه یابد شاید شاهکارهای فرانسوی‌ها دوباره تکرار شود. مهم‌ترین اتفاق گروه E هم مربوط به پیروزی قاطع لاله‌های نارنجی می‌شود؛ هلندی‌ها که به خانه سن‌مارینو رفته بودند در یک بازی یکطرفه و کاملاً برتر با پنج گل حریف را در هم کوبیدند تا نشان دهند از صلابت‌شان کاسته نشده است. تساوی یونان در خانه برابر تیم مجارستان مهم‌ترین اتفاق گروه F بود. قهرمان اروپا در سال ۲۰۰۴ هرگز نتوانست برتری‌اش را به حریف ثابت کند. در گروه G انگلستان با یک برد قاطع وقایع تلخ جام جهانی را به دست فراموشی سپرد. «سه‌شیرها» با چهار گل بلغارستان را بردند تا نشان دهند حداقل روحیه‌شان را نباخته‌اند. هت‌تریک جرمین دفو مهم‌ترین اتفاق این دیدار جذاب بود. دیگر نتیجه عجیبی که جمعه‌شب رقم خورد مربوط به بازی پرتغال و قبرس است. پرتغالی‌ها که رونالدو را به علت مصدومیت در اختیار نداشتند در خانه روی نمایش ضعیف خط دفاعی‌شان به نتیجه‌ای بهتر از تساوی چهار - چهار دست نیافتند و سرانجام در گروه I قهرمان دنیا یعنی اسپانیا اجازه نداد نوار موفقیت‌هایش پاره شود. آنها در یک بازی برتر با چهار گل لیختن‌اشتاین را بردند.

نتایج: قزاقستان صفر- ترکیه ۳، بلژیک صفر- آلمان یک، ارمنستان صفر- ایرلند یک، آندورا صفر- روسیه ۲، اسلواکی یک- مقدونیه صفر، جزایر فارو صفر- صربستان ۳، لیتوانی صفر- اسکاتلند صفر، لیختن‌اشتاین صفر- اسپانیا ۴